మీకు అనిపించవచ్చుగాని ఆయనను ఆయనే చూసుకొంటున్నాడు. వాడే స్కంధుడు, వాడే కుమారస్వామి, వాడే రమణుడు. భగవాన్‌లో విశేషం ఏమిటి అంటే ఈ ప్రపంచంలో ఏ సంఘటన వలన ఆయనకు రియాక్షన్ రాలేదు. జనం లేకపోయినా, కీర్తి లేకపోయినా, ధనం లేకపోయినా గురువు గురువే.

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 21-12-07, అత్తిలి)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

సనత్‌కుమారుడు నారదుడికి ఆత్మవిద్య బోధించాడు. నేను 64 విద్యలలో పండితుడను, ఇన్ని విద్యలలో పండితుడనైనా నాకు దుఃఖం ఆగటంలేదు, అశాంతి వచ్చేస్తోంది అని నారదుడు సనత్‌కుమారుడిని అడిగాడు. నువ్వు అన్ని విద్యలు నేర్చుకున్నావుగాని ఏవిద్య నేర్చుకొంటే దుఃఖం మూలంతో సహా నశిస్తుందో అది నేర్చుకోలేదు, అది నీకు తెలియటం లేదు, మిగతావిద్యలు నేర్చుకొన్నా ప్రయోజనం లేదు అని అప్పుడు ఆత్మవిద్యను సనత్ కుమారుడు నారదుడికి బోధించాడు. ఈ విద్యను శ్రద్ధగావిని, గుండెకు పట్టించుకో అప్పుడు దుఃఖ స్పర్శలేనిస్థితిని పొందుతావు అని చెప్పాడు. దీనినే బ్రహ్మవిద్య అంటారు. నువ్వు బ్రహ్మంను విడిచిపెట్టి ఎక్కడికి వెళ్ళినా అశాంతే అని చెప్పాడు. ఆ సనత్‌కుమారుడే సుబ్రహ్మణ్యుడుగా వచ్చాడు. తారకాసురుడు అనే రాక్షసుడు ఉండేవాడు, వాడిని ఎవరూ చంపలేకపోతున్నారు, శివుడికి ఒక కుమారుడు వస్తే వాడు తారకాసురుడిని సంహరించగలడు కాని ఎవరివలన సాధ్యం కాదు అని చెప్పారు. తారకాసుర సంహారం కోసం నీ ప్రతిరూపం కావాలి అని దేవతలు వెళ్ళి శివుడిని ప్రార్థించారు. శివుడు సనత్‌కుమారుడి దగ్గరకు వెళ్ళి నీకు ఏదైనా కావాలంటే కోరుకోమని అంటూ అతనిని భూమి మీదకు తీసుకొని రావటానికి ఏవో ఆకర్షణలు చూపించాడు. నువ్వు కళ్యాణస్వరూపుడవు, కోరికలు నెరవేర్చగల సమర్థుడవు కాని నాకు కోరికలతో పనిలేదు అంటాడు. అంటే లోకమే లేనివాడికి అసలు కోరిక ఏమిటి? బ్రహ్మజ్ఞానికి ఈ సృష్టి అంతా గడ్డిపరకతో సమానము. మీరు నన్ను కోరుకోమంటున్నారు నేనే మీకు ఇస్తాను కోరుకోండి అంటాడు. వెంటనే శివుడు నా కుమారుడిగా జన్మించు అంటాడు. తీరామాట అన్నాను మీ కుమారుడిగా వస్తాను కాని తల్లి కడుపులో నుండి రాను అన్నాడు. అప్పుడు శివుడి మూడవనేత్రంలో నుండి వస్తాడు, వాడే సుబ్రహ్మణ్యుడు. బ్రహ్మం గురించి వెలితి లేకుండా ఉన్నది ఉన్నట్లుగా సమగ్రంగా తెలిసినవాడు సుబ్రహ్మణ్యుడు, ఆయన జ్ఞానగురువు.

శివుడు పార్వతిల దగ్గర వినాయకుడు, సుబ్రహ్మణ్యుడు కూర్చొని ఉండగా నారదుడు ఒక పండు పట్టుకొని వెళ్ళాడు. నారదుడు ఏదైనా పేచీపెడితే మంచి జరగటానికి పెడతాడు గాని చెడ్డ జరగటానికి పెట్టడు. ఆ పండు ఇద్దరూ కావాలన్నారు. అప్పుడు శివుడు ఏమి చేసాడు అంటే ఈ భూమి యొక్క ప్రదక్షణ ఎవడైతే ముందుగా చేసివస్తాడో వాడికి పండు

ఇస్తాను అని చెప్పాడు. సుబ్రహ్మణ్యుడు మయూరి వాహనం మీద స్పీడుగా వెళ్ళిపోయాడు. ఎలుకను వాహనంగా చేసుకొని వినాయకుడు ఎంత దూరం వెళతాడు. భూప్రదక్షిణ చేయమన్నారు కదా తల్లితండ్రులు భూమితో సమానంకదా, లోకాలన్నీ శివుడి గర్భంలో ఉన్నాయి కదా అని ఎలుక మీద కూర్చొని తల్లితండ్రుల చుట్టూ తిరిగేసాడు. పండు వినాయకుడికి ఇచ్చేసారు, ఆయన తింటూ కూర్చొన్నాడు. కుమారస్వామి అంతా కష్టపడి తిరిగివచ్చాడు. తల్లితండ్రుల చుట్టూ తిరిగాడు ఆయనకు పండు ఇచ్చేసాము అని చెపితే మీరు చెప్పేమాటలు న్యాయంగా లేవు అని కుమారస్వామికి కోపం వచ్చి భూలోకంలోనికి వెళ్ళిపోతాను అన్నాడు. ఆ పండు తింటే పోతుంది, అది నీకు ఎందుకు? నీవు జ్ఞానఫలానివి అని చెప్పినా వినకుండా ఫళణి వచ్చేసాడు. సనత్‌కుమారుడు సుబ్రహ్మణ్యుడుగా వచ్చాడని, సుబ్రహ్మణ్యుడే రమణమహర్షిగా వచ్చాడని ఒక సాంప్రదాయం. తిరుచందూరులో సుబ్రహ్మణ్యేశ్వరస్వామిని పూర్ణఅవతారంగా చూపించారు. తిరుచందూరులోనే ఆయన తారకాసురుడిని సంహరించాడు. ఇప్పటికి కూడ తిరుచందూర్ దగ్గర సముద్రం చూడండి. సముద్రంలో మిగతా నీరు అంతా ఒకరకంగా ఉంటుంది, తిరుచందూర్‌లో సముద్రం నీరు కలర్ ఒక రకంగా ఉంటుంది. ఇంద్రుడు తన కుమార్తె దేవయానిని సుబ్రహ్మణ్యస్వామికి ఇచ్చి వివాహం చేసాడు. వల్లీ సామాన్య కుటుంబంలో నుండి వచ్చి సుబ్రహ్మణ్యస్వామిని పెళ్ళి చేసుకొంది. మీరు ఏదైనా ఒక పని చేయాలంటే సంకల్పం రావాలి, ఆ సంకల్పమే వల్లీదేవి, ఆ సంకల్పం నెరవేరాలంటే క్రియాశక్తి ఉండాలి, క్రియాశక్తే దేవయాని. అంటే సుబ్రహ్మణ్య స్వామి దగ్గర రెండు శక్తులు ఉన్నాయి. 1. సంకల్పశక్తి, 2. క్రియాశక్తి. ఈ రెండు శక్తులను సుబ్రహ్మణ్యస్వామికి భార్యలుగా చూపించారు. సుబ్రహ్మణ్యుడు ఈ భూమి మీదకు ఏపని మీద అయితే వచ్చాడో ఆ పని అంతా పూర్తిచేసి తిరుత్తణి వచ్చి అక్కడ విశ్రాంతి తీసుకొన్నాడు, అక్కడ శాంతి సుబ్రహ్మణ్యుడు. ఆయన జ్ఞాన గురువు. శివుడికి ఓంకారం గురించి వివరించి శివుడికి గురువు అయ్యాడు.

గురువు అన్నా, ఈశ్వరుడు అన్నా, ఆత్మ అన్నా ఒక్కటే. గురువు యొక్క వైభవం ఎక్కడ ఉంది అంటే మనలో ఉన్న బలహీనతలను, మన పొరపాట్లను నోటితో చెప్పడు. మీకు ఆత్మానుభవానికి ఏ బలహీనతలు, అలవాట్లు అడ్డువస్తున్నాయో వాటిని అంతర్యామిగా ఉన్న గురువు చూసుకొంటూ ఉంటాడు. ఆ బలహీనతలు నీకు తెలియవు. వాటిని నీ సహస్రారానికి తీసుకొనివచ్చి, ఆ బలహీనత ఉందని నీకు తెలియజేసి, ఆ బలహీనత నుండి బయట పడే శక్తిని కూడా ఆయనే కలుగజేసి, మార్గం చూపిస్తాడు, వాడు గురువు. ఈ మనస్సు పెట్టే క్షోభలో నుండి బయటపడాలి, ఈ సంసారం అనే పెద్ద అడవిలో నుండి బయటకు రావాలనే సంకల్పాన్ని ఇచ్చేది వల్లీదేవి, ఆ సంకల్పానికి శక్తి ఇచ్చి నెరవేరేలా చేసేది దేవయాని. గురువు బయటకు ఏమీ తెలియనట్లు ఉంటాడు, పని అంతా లోపల చేసుకొంటూపోతాడు. మీరు ఎంత ఉపకారం చేసారో అంటే నాకు ఏమీ తెలియదు అంటాడు. ఎందుచేతనంటే

ఆయనకు గుర్తింపులు అక్కరలేదు. నీకు ఉన్న అలవాట్లనుబట్టి, కోరికలను బట్టి బయట ఏదో ఉందని అనుకొంటున్నావు. బయట ఏమీలేదు. ఈ లోపల, బయట అనే గొడవ అంతా నీ అజ్ఞానానికి గుర్తు. ఇది అంతా దొంగనేను చేసే చేష్టలు. అసలు వస్తువుకు లోపల లేదు, బయటలేదు. జ్ఞాని మీ హృదయం యొక్క లోయలలోనికి వెళ్లి చూస్తాడు. జ్ఞానం తాలుక ఎరుక మీకు ఎందుకు రావటంలేదో చూసి, అక్కడ ఉన్న డస్టును కెలికి నీ బుద్ధికి చూపించి బయటకు లాగుతాడు, వాడు నిజమైనగురువు. ఈశ్వరానుగ్రహం పొందటానికి మనం అందరం ప్రయత్నం చేయాలి. మనం ఉదయం 5 గంటలకు లేచి, రాత్రి 9 గంటలకు పడుకొంటాము అనుకోండి. ఈ రోజున మన డ్యూటీ సరిగ్గా చేసామా? బయట ఆకర్షణలకు ఏమైనా గురి అయ్యామా? ఇంద్రియాలు ఏమైనా దొంగచూపులు చూస్తున్నాయా? మనస్సుకు ఏమైనా చెడుతలంపులు వచ్చాయా? ఇతరులకోసం ఏమైనా చేసామా లేక మన పొట్టకోసమే చేసుకొన్నామా? ఎవరికైనా కష్టాలు వస్తే వారి కన్నీళ్ళు ఏమైనా తుడిచామా? సమాజానికి ఏమైనా ఉపయోగపడ్డామా? భగవంతుడు సంతోషించే పనులు ఏమైనా చేసామా? ఈ రోజు మనం సాధన ఏమి చేసాము అని రాత్రి పడుకొనేటప్పుడు ఎక్కౌంటు రాసేసుకోండి.

కొంతమందికి వందసంవత్సరాలు వచ్చినా వారికి ఉన్న అలవాట్లలో నుండి బయటపడటానికి, బుద్ధిలో ఉన్న వంకరలు తొలగించుకోవటానికి అసలు ప్రయత్నం చేయరు, ఇలా హృదయంలో వికాసం లేనివారిని కనుబొమ్మల మీద వెంట్రుకలవంటివారు అంటారు. నీకు గుడ్‌కంపెనీ దొరకకపోతే బేడ్‌కంపెనీలోనికి వెళ్లకు. గుడ్‌కంపెనీ దొరకకపోతే అడవిలో ఏనుగులాగ ఒంటరిగా బతుకు అన్నాడు బుద్ధుడు. మనకు ఉన్నది మిధ్యాజ్ఞానం, సనత్‌కుమారుడు చెప్పినది ఆత్మజ్ఞానం. ఆత్మజ్ఞానం లేకుండా శాంతి లేదు, మోక్షం లేదు, జ్ఞానం సంపాదించాలనే కాంక్ష మీ లోపల నుండి రావాలి. గురువు అంతా చూస్తూ ఉంటాడు. జ్ఞానం గురించి చెపుతాడు, చెపుతాడు అయినా మీరు వినకపోతే గురువు ఏమి చేస్తాడు అంటే దూడలను పడగొట్టి గొట్టముతో మందు ఎలా పోస్తారో అలాగ మీకు కూడా గొట్టంపెట్టి జ్ఞానాన్ని పోస్తాడు. మీరు ఏమి అనుకొంటున్నారో ఆయనకు అక్కరలేదు. మిమ్ములను ఎక్కడకు తీసుకొని వెళ్లాలనుకొంటున్నాడో అక్కడకు తీసుకొని వెళ్లేవరకు వేటగాడు జంతువును ఎలా వెంటాడుతాడో అలా ఈ జన్మలోనే కాదు రాబోయే జన్మలో కూడా మీ గురువు మిమ్మల్ని వెంటాడుతూ ఉంటాడు. వశిష్ఠుడు రాముడికి భోదిస్తూ పురుష ప్రయత్నం అవసరమే, సత్యజ్ఞానమునకు నువ్వు చేసే ప్రయత్నం హృదయపూర్వకంగా చెయ్యి, నిండు మనస్సుతో చెయ్యి కాని ఈశ్వరానుగ్రహంతో పోల్చుకొన్నప్పుడు నీ ప్రయత్నం ఏపాటిది. ఈశ్వరుడికి మనకు దూరం పది అడుగులు ఉంటే మనం కష్టపడి ఒక అడుగు వేస్తే తొమ్మిది అడుగులు వేసి మన ఎదురుగా వచ్చి ఆయన ఒడిలోనికి తీసుకొంటాడు,

ఆయన ఈశ్వరుడు. అలాగని నీ ప్రయత్నం మానకు. వచ్చేది అక్కడ నుండే రావాలి. నువ్వు చెయ్యకలిగింది ఏదీ మానవద్దు అలాగని నీ ప్రయత్నం వలననే దైవసాక్షాత్కారం అవుతుందని అనుకోవద్దు. ఆయన దయ రావాలి. దేవుని అనుగ్రహం అనే వరద వచ్చినప్పుడు ఆ మహాప్రవాహంలో నీ ప్రయత్నంతో సంబంధం లేకుండా నీ బలహీనతలు, కోరికలు, అలవాట్లు, వాసనలు అన్నీ కొట్టుకొనిపోతాయి, అనుగ్రహప్రవాహము అట్టిది.

మీ ఇంట్లో పిచ్చివాళ్ళు ఉంటే తాళ్ళతోకట్టివేస్తున్నారు. వారు రోడ్డు మీద తిరగకుండా ఉండటం కోసం, మందులు ఇవ్వటం కోసం, వారి మనస్సు బాగుపడటం కోసం అలా కట్టేస్తున్నారు. అలాగే మనలను బాగుచేయటం కోసం ఈశ్వరుడు ఒకోసారి కష్టాలు కలిగిస్తాడు. ఎటుచూసినా ముళ్ళకంపలే దారి కనబడటం లేదు ఏమిటి అని మనకు అనిపిస్తుంది కాని ఆయన కావాలనే అటువంటి పరిస్థితులు పెట్టి మన బుర్రలో ఉన్న విషం కక్కిస్తాడు, వాడు గురువు. దేవుడికి మన మీద దయలేదు అని మనం అనుకొంటాము. దేవుడి దయ అనేది ఉందని కూడా మీకు తెలియటం లేదు, ఉందని గుర్తింపు రావటంకోసం మీచేత విషం కక్కిస్తాడు. కూర చాలా బాగుంది అనుకోండి, తినటానికి మనకు కొంచమైనా ఆకలి ఉండాలి కదా. తింటేకదా రుచి మనకు తెలిసేది. అలాగే దేవుడు దయాస్వరూపుడైనా దైవానుభవం పొందాలి అనే ఆకలి, కాంక్ష కొంచమైనా మనకు ఉండాలి కదా. ఆ జిజ్ఞాస కొంచమైనా మనకు ఉంటే అదే మనకు పెట్టుబడి అవుతుంది. భగవంతుడు ఒక వేళ మనలను తిరస్కరించినా ఆయన పాదాలను విడిచిపెట్టకూడదు. భగవాన్ దగ్గరకు ఒక భక్తుడు వచ్చాడు, ఆయన చాలా ప్రేమగా, ఇష్టంతో వచ్చాడు. కాని భగవాన్ ఆయనతో మాట్లాడటం లేదు. ఆ భక్తుడు అన్నాడు నువ్వు నాతో మాట్లాడినా మాట్లాడకపోయినా, నామీద ఇష్టం ఉన్నా లేకపోయినా, ప్రేమ ఉన్నా లేకపోయినా వంద జన్మల తరువాత అయినా కూడా నీ చేతులతోటే నాకు మోక్షం రావాలి అన్నాడు, వాడు భక్తుడు. ఎందుచేతనంటే నా తాళం చెవి నీ దగ్గర ఉంది, ఎప్పటికైనా నీ చేతిద్వారానే తరించాలి.

ఒకవేళ భగవంతుడు మన కోరికలు నెరవేర్చటం లేదు అనుకోండి ఆ కోరికలు నెరవేర్చక పోవటానికి ఒక కారణం ఉంటుంది, కారణం ఆయనకు తెలుసు గాని మనకు తెలియదు. కోరికలు నెరవేర్చే వారికి ఎందుకు నెరవేరుస్తున్నాడు, కోరికలు నెరవేరకుండా కొంతమందికి ఎందుకు ఆపుచేస్తున్నాడు అది మనకు తెలియదు, ఆయనకు తెలుసు. ఆయన మనకంటే తెలివైనవాడు. మనకు ఏది మంచిదో మనకంటే దేవుడికి ఎక్కువ తెలుసు అందుచేత మనం శరణాగతి చెయ్యటం మంచిది. శరణాగతి చేయటం వలన శాంతి కలుగుతుంది, దొంగనేను నెమ్మదిగా పల్చబడి మనకు తెలియకుండా రాలిపోతుంది. మనం అమెరికా వెళ్ళినా, ఇంగ్లండు వెళ్ళినా ఏదేశం వెళ్ళినా మన నిదానంలో మనం ఉండాలి. మన సభ్యత, సంస్కృతి విడిచిపెట్టకూడదు. డబ్బు సంపాదించుకోవటానికి ఆ దేశాలు వెళ్ళినా

మన మనస్సు పాడవ్వకుండా చూసుకోవాలి. డబ్బు వలన మనిషి సుఖపడడు. సుఖం అనేది డబ్బులోకాని, చదువులోగాని, అధికారంలోగాని లోకంలో బయట ఎక్కడా సుఖం లేదు. సుఖం, శాంతి మన హృదయంలోనే ఉంది అది మర్చిపోవద్దు.

(సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 25-12-07, జిన్నూరు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ రోజు రమణజయంతి. ఆత్మజ్ఞానం ఒక రూపం ధరించిన రోజు. భగవాన్ జ్ఞాన గురువు, జ్ఞాన యోగి. సుఖం కోసం, శాంతి కోసం లోకంలో వెతుకుచున్న మానవజాతిని అంతర్ముఖం చేసి, మనలో అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వర సాక్షాత్కారం చేయించటానికి వచ్చిన అవతారం. అందరికీ సుఖం కావాలి, శాంతి కావాలి. సుఖం బయట ఉందని అనుకొంటున్నాము, సుఖం బయట ఎక్కడా లేదు, సుఖం మన స్వరూపంలోనే ఉంది. మనకు తెలియకుండా మన స్వరూపంలో ఉన్నదే మనం కోరుకొంటున్నాము. రమణుడు అన్ని మార్గాలు సమన్వయం చేసి చెప్పటమే కాకుండా, జ్ఞానం యొక్క ప్రాముఖ్యత కూడా చెప్పారు. కర్మకు నేను కర్తను అనుకొనేవాడు కర్మ ఫలితాన్ని కోరుకొంటాడు, తాను అకర్తను అని తెలిసినవాడికి ఇంక కర్మఫలితాన్ని కోరుకొనేవాడు అక్కడ ఉండడు. యోగాలన్నీ కూడా మనకు చిత్తశుద్ధిని కలుగజేస్తాయి. మనం ఏ యోగం ద్వారా ప్రయాణం చేసినా గమ్యం ఒక్కటే. విషయచింతన చాలా ప్రమాదం అని గీతలో పరమాత్మ చెప్పాడు. విషాన్ని మనం స్మరిస్తే అది మనలను చంపదు, విషాన్ని లోపలకు తీసుకొంటే అది చంపుతుంది. విషయచింతన అలాకాదు, స్మరించినా అది మనలను చంపుతుంది. విషం కంటే విషయచింతన చాలా ప్రమాదం. మనం జీవితంలో ఎప్పడూ వివేకం కాపాడుకొంటూ రావాలి, సొంతబుద్ధిని కాపాడుకోవాలి. మనం ఆత్మచింతన విడిచిపెడితే మనకు తెలియకుండా విషయచింతన వచ్చేస్తుంది. విషయచింతనలో నుండి ఆసక్తి కలుగుతుంది, ఆసక్తిలోనుండి కోరిక కలుగుతుంది, కోరికలోనుండి కోపం వస్తుంది, కోపం వచ్చినప్పడు వివేకం తగ్గుతుంది, అంటే ఇది మంచి, ఇది చెడు అనే విచక్షణ తగ్గిపోతుంది, అప్పడు బుద్ధి నెమ్మదిగా నశించి వాడు భ్రష్టుడవుతాడు.

శాస్త్రం ఏమి చెపుతోంది అంటే నీ సంసారాన్ని భుజం మీద పెట్టుకో, భగవంతుడిని బుద్ధిలో పెట్టుకో. అంతేగాని సంసారాన్ని బుద్ధిలో పెట్టుకోవద్దు. నిరంతరం ఆత్మచింతన వలన చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది, మనం ఏపని చేసినా త్రికరణశుద్ధిగా చేస్తే చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. చిత్తశుద్ధి అనే గేటు ద్వారానే మనం మోక్షంలోనికి ప్రవేశించాలి. మనం ట్రైనింగ్ అవ్వటం కోసం ఈ భూమి మీదకు వచ్చాము. మన మాట, చేత, మనస్సు ఒకటిగా ఉండాలి, ఇలా ఉంటే మనకు చిత్తశుద్ధి కలుగుతుంది. చిత్తశుద్ధి కలిగినప్పడు ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనకు అర్హత కలుగుతుంది. మీరు నేర్చుకొనే విద్య నిజమైతే ఆ విద్య వలన వినయం